

Een nieuwe taal leren is een serieuze zaak. In de lessen wordt er bloedserieus en keihard gezwegen op toetsen en moeilijke oefeningen. Er wordt gezweet bij spreekoefeningen. Er wordt gebloed als iemand iets spannend vindt. Maar er wordt ook veel gelachen! Daar zorgen we met elkaar voor.

Ik zorg voor activerende werkvormen en gezellige activiteiten en spelletjes. Soms hebben cursisten niet eens door dat er hard gewerkt wordt. Zo leuk is het! Aan het eind van de les hoorde ik cursisten samen praten. "Is het nu al tijd? Jammer!" Ze wilden niet stoppen met een potje Pim Pam Pet. En stiekem waren we gewoon al die tijd bezig met het oefenen van het Nederlands!

Er wordt ook heerlijk gelachen als sommige cursisten met zelfspot vertellen over hilarische situaties die ze meemaakten toen ze nog niet zo goed Nederlands spraken of begrepen. Bijvoorbeeld toen iemand over Koningsdag zei: "Op 27 april is *Konijn* Willem Alexander jarig".

Of de cursiste die op hoge poten naar de juf van haar kind stapte. Ze was heel erg geschrokken van het rapport van haar kind waarop allemaal V's stonden. Ze voelde zich totaal niet serieus genomen door de juf die maar bleef zeggen dat het écht een goed rapport was. "Nee, rapport niet goed, ik zie alles Vout!"

Er wordt ook gelachen van geluk! Met blozende wangen kwam een cursiste het klaslokaal binnen stappen; ze had leren fietsen en was nu voor het eerst zelf op de fiets naar school gekomen!

En de cursiste die ik thuis les gaf aan haar eigen keukentafel. Ze maakte echt een vreugdedansje in haar keuken, want: "Inge, ik heb op het schoolplein met een andere moeder gepraat!"

Zo is er vaak wat te vieren! En al die successen, groot of klein, brengen iedere keer een brede lach op mijn gezicht!